

Tobías och månstenen

Lena Stenbrink

Illustrerad av Tor Jäger

B|WAHLSTRÖMS

www.wahlstroms.se

Tobias och månstenen

Text © Lena Stenbrink

Bild © Tor Jäger

Utgiven av B. Wahlströms Bokförlag,

Forma Publishing Group AB, 2008

Grafisk formgivning Lena Stenbrink

Tryckt hos Korotan Ljubljana, 2008

ISBN 978 91 32 15399 0

Till David, Julia och Nina

Läs en hel bok själv?

Detta är en röd Läsegradan-bok och den har en handling som lite äldre barn kan känna igen sig i. Texterna är enkla, men innehåller lite mer krävande tankegångar och färre illustrationer. Även om läsaren är ung finns här utrymme för stora tankar och reflektioner.

Här är några råd till dig som är vuxen:

Även om barnet nu läser tyst för sig själv och det närmar sig flytande läsning kan det ändå tycka att det är härligt att få lyssna när någon annan läser. Läs tillsammans!

För att barn ska bli intresserade och bli goda läsare behöver de prata om vad de har läst. Alla berättelser är inte lika lätta att förstå och ibland kan det vara bra att diskutera vad boken handlade om.

Kom ihåg att uppmuntra! Det är ett stort ögonblick när ett barn kan säga: Jag har läst en hel bok själv! Då har barnet fått tillgång till en helt ny värld.

Det är verkligen något att fira?

Innehåll

Kapitel 1: Tillbaka till Dagmarslundsskolan	9
Kapitel 2: Knas-Klas	15
Kapitel 3: Månstenen	21
Kapitel 4: Första dagen i fyran	28
Kapitel 5: Malte	33
Kapitel 6: Tobias spelar fotboll	37
Kapitel 7: Första lektionen i engelska	45
Kapitel 8: Fiskar och andra simmare	49
Kapitel 9: Kolla vem det är?	56
Kapitel 10: Onsdag hos Clark	61
Kapitel 11: Patricks överraskning	65
Kapitel 12: Vägen till Roddartorpet	70
Kapitel 13: Äntligen framme	76
Kapitel 14: Natlig utflykt	80
Kapitel 15: Stönet i natten	86
Kapitel 16: Dödens kammare	88
Kapitel 17: Blodseden	92
Kapitel 18: Räddningen	97
Kapitel 19: Andra lägerdagen	100
Kapitel 20: Under ytan	108
Kapitel 21: Hjälten	110
Kapitel 22: Bilfärden	114
Kapitel 23: Mary-Ellen	118
Kapitel 24: Vad var det egentligen som hände?	119
Kapitel 25: Två nya fiskar	124
Kul att veta om månen	128
Om författaren och illustratören	130
Om Läsegrodan	132

Kapitel 1

Tillbaka till Dagmarlundsskolan

Tobias är glad. I dag ska han börja fyran och han cyklar snabbt i medvinden. Längre fram på cykelvägen ser han Jojje som står och väntar på den vanliga mötesplatsen.

Det har knappt gått en dag på hela sommaren som Tobias och Jojje inte har träffats, förutom de två veckorna Tobias var bortrest förstås. Först var han hos farmor på västkusten och sedan hos Jonte i Ingeshamn. Det var kul att hälsa på Jonte, men det blev lite tröttsamt att höra allt tjat om Jenny och Fredde hela

tiden. Och det går inte att förneka att det var skönt att komma hem igen.

– Har du med dig den?
frågar Jojje, innan Tobias
ens hunnit fram till honom.

– Ja, säger Tobias och
klappar på jackfickan.
Du får den när vi kommer
fram.

På vägen till skolan har någon slagit sönder en flaska och Jojje får punktering. Tobias har tur och hinner köra undan, men han går ändå sista biten tillsammans med Jojje.

När killarna närmar sig skolan ser de alla barn som leker utanför. De nya sex-åringarna ser ännu mindre ut än förra årets. Tobias undrar vilka som kommer att gå i hans lillasyster Julias klass. Hon ska börja sexårsverksamheten i år och hon och mamma borde komma när som helst.

– Kolla där står killgänget, säger Jojje och nickar mot bollplanket. När Tobias ser Micke, Tompa, Henke och Jimmy fladdrar den gamla vanliga oron till i magen. Micke och hans kompisar var riktigt hemska när Tobias kom till Dagmarlundsskolan i trean. Men oron

försvinner snabbt. Allt det där är över nu. Efter cykelolyckan slutade Micke vara taskig mot honom. Micke får syn på Tobias och Jojje och nickar till och med som hälsning.

När Tobias och Jojje kommer förbi killgänget, står Tompa och berättar något för de andra. Han gestikulerar och grimaserar, hela tiden med blicken fäst på Micke. Men Micke lyssnar inte, istället vänder han sig mot Tobias.

– Tjena Tobbe, visst var det kul på picknicken! säger han.

– Jodå, det var okej, svarar Tobias och ser i ögonvrån hur Tompa har tystnat och stirrar på honom med öppen mun.

– Vi ses där inne, säger han snabbt och drar med sig en förvånad Jojje mot ingången.

– Vad var det där om, undrar Jojje och lyckas på något sätt se både nyfiken och

svartsjuk ut på samma gång.

– Äh, säger Tobias, det var inget. Vi var på en picknick med mammas jobb. MICKES pappa är ju chef på mammas sjukhus, så Micke var också där.

När de kommit in i skolan ser Tobias sin mamma och Julia genom fönstret. Mamma tar långa steg och nästan drar Julia efter sig. De är sena. Julia, som vanligtvis är så kaxig, ser liten och blyg ut. Tobias kommer ihåg hur det var när han kom ny till trean förra året och mormor följde honom. Då var han jättenervös och det kändes som att alla stirrade på honom. Allt är så annorlunda nu. Han känner alla och har till och med en ny bästis. Han ler lite för sig själv och vinkar till Julia. När Julia får syn på honom vinkar hon glatt tillbaka och springer ifatt mamma. Plötsligt ser hon inte alls lika blyg ut längre.

När de går in i klassrummet smusslar
Tobias över det han har i fickan till Jojje.
– Här har du, viskar han.